



ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ



ΑΑΔΕ

Ανεξάρτητη Αρχή
Δημοσίων Εσόδων

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ
ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ
ΤΜΗΜΑ Α5

Ταχ. Δ/νση : Αριστογείτονος 19

Ταχ. Κώδικας : 176 71 - Καλλιθέα

Τηλέφωνο : 213-1604538

ΦΑΞ : 213-1604567

Καλλιθέα, 15-12-2020

Αριθμός απόφασης: 2564

ΑΠΟΦΑΣΗ

Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Έχοντας υπ' όψη:

1. Τις διατάξεις :
 - α. του άρθρου 63 του ν.4174/2013 (ΦΕΚ Α' 170), όπως τροποποιήθηκε ισχύει.
 - β. του άρθρου 10 της Δ.ΟΡΓ.Α 1125859 ΕΞ 2020/23.10.2020 Απόφασης του Διοικητή της Α.Α.Δ.Ε. (ΦΕΚ Β' 4738/26.10.2020) με θέμα «Οργανισμός της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (Α.Α.Δ.Ε.)».
 - γ. της ΠΟΛ 1064/12.04.2017 Απόφασης του Διοικητή της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (ΦΕΚ Β' 1440/27-04-2017).
2. Την ΠΟΛ.1069/4-3-2014 Εγκύκλιο της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών.
3. Την με αριθμόν Δ.Ε.Δ. 1126366 ΕΞ 2016/30-8-2016 (ΦΕΚ 2759/τ.Β'/01-09-2016) Απόφαση του Προϊσταμένου της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών «Παροχή εξουσιοδότησης υπογραφής».
4. Την από 17-7-2020 και με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανή προσφυγή της εταιρείας με την επωνυμία «.....» με ΑΦΜ, που εδρεύει στην, με φορολογικό εκπρόσωπο στην Ελλάδα τον, με ΑΦΜ, κατοίκου, κατά της με αριθ. πρωτ. / 1-6-2020 αρνητικής απάντησης της Προϊσταμένης της Δ.Ο.Υ. Δ' ΑΘΗΝΩΝ επί της με αριθ. πρωτ. / 25-2-2020 αίτησής της για καταβολή τόκων επί επιστραφέντος σε αυτήν ποσού 505.961,96€, το οποίο αποτελεί επιστροφή πιστωτικού υπολοίπου Φ.Π.Α., χρήσης 2004, όπως κρίθηκε από την με αριθ. /2013 απόφαση του Διοικητικού Εφετείου Αθηνών (Τμήμα 1ο Τριμελές), η οποία κατέστη αμετάκλητη με την με αριθ. /2019 απόφαση του ΣτΕ και τα προσκομιζόμενα με αυτήν σχετικά έγγραφα.
5. Την με αριθ. πρωτ. / 1-6-2020 αρνητική απάντηση της Προϊσταμένης της Δ.Ο.Υ. Δ' ΑΘΗΝΩΝ επί της με αριθ. πρωτ. / 25-2-2020 αίτησης της προσφεύγουσας εταιρείας για καταβολή τόκων επί επιστραφέντος σε αυτήν ποσού 505.961,96€, το οποίο αποτελεί επιστροφή πιστωτικού υπολοίπου Φ.Π.Α., χρήσης 2004, όπως κρίθηκε από την με αριθ. /2013 απόφαση του Διοικητικού Εφετείου Αθηνών (Τμήμα 1ο Τριμελές), η οποία κατέστη αμετάκλητη με την με αριθ. /2019 απόφαση του ΣτΕ, της οποίας ζητείται η ακύρωση.
6. Τις απόψεις της ανωτέρω φορολογικής αρχής.

7. Την εισήγηση του ορισθέντος υπαλλήλου του Τμήματος Α5 όπως αποτυπώνεται στο σχέδιο της απόφασης.

Επί της από 17-7-2020 και με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανούς προσφυγής της εταιρείας με την επωνυμία «.....» με ΑΦΜ, η οποία κατατέθηκε εμπρόθεσμα και μετά την μελέτη και την αξιολόγηση όλων των υφιστάμενων στο σχετικό φάκελο εγγράφων και των προβαλλόμενων λόγων της ενδικοφανούς προσφυγής, επαγόμαστε τα ακόλουθα:

Με την με αριθ. πρωτ. / 1-6-2020 αρνητική απάντηση του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Δ' ΑΘΗΝΩΝ απορρίφθηκε η με αριθ. πρωτ. / 25-2-2020 αίτηση της προσφεύγουσας εταιρείας για καταβολή τόκων επί του επιστραφέντος σε αυτήν ποσού 505.961,96€, το οποίο αποτελεί επιστροφή πιστωτικού υπολοίπου Φ.Π.Α., χρήσης 2004, όπως κρίθηκε από την με αριθ. / 2013 απόφαση του Διοικητικού Εφετείου Αθηνών (Τμήμα 1ο Τριμελές), η οποία κατέστη αμετάκλητη με την με αριθ. / 2019 απόφαση του ΣτΕ.

Ιστορικό

Το ως άνω επιστραφέν ποσό φόρου αφορούσε την με αριθ. πρωτ. / 20-7-2005 αίτηση της προσφεύγουσας εταιρείας, περί επιστροφής πιστωτικού υπολοίπου Φ.Π.Α., ποσού 505.961,96€ διαχειριστικής περιόδου 1/1/2004 - 31/12/2004 προς την Δ.Ο.Υ. Δ' ΑΘΗΝΩΝ. Η Δ.Ο.Υ. Δ' ΑΘΗΝΩΝ σε απάντηση της ανωτέρω αίτησης εξέδωσε την με αριθ. πρωτ. / 12-9-2006 βάσει της οποίας, δεν έγινε δεκτό το αίτημά της. Έπειτα, η προσφεύγουσα εταιρεία άσκησε ενώπιον του Διοικητικού Εφετείου Αθηνών (Τμήμα 1ο Τριμελές) την με αριθ. κατάθεσης ΑΒΕΜ:..... / 30-1-2012 προσφυγή κατά της με αριθ. πρωτ. / 12-9-2006 αρνητικής απάντησης της Προϊσταμένης της Δ.Ο.Υ. Δ' ΑΘΗΝΩΝ. Με την με αριθ. / 2013 απόφαση του Διοικητικού Εφετείου Αθηνών (Τμήμα 1ο Τριμελές), ακυρώθηκε η ως άνω αρνητική απάντηση της Προϊσταμένης της Δ.Ο.Υ. Δ' ΑΘΗΝΩΝ. Εν συνεχεία, κατά της συγκεκριμένης δικαστικής απόφασης το Ελληνικό Δημόσιο άσκησε την 23-5-2014 αίτηση αναίρεσης, η οποία απορρίφθηκε με την με αριθ. / 2019 απόφαση του ΣτΕ.

Η Δ.Ο.Υ. Δ' ΑΘΗΝΩΝ σε συμμόρφωση προς τα παραπάνω και αφού η με αριθ. / 2013 απόφαση του Διοικητικού Εφετείου Αθηνών (Τμήμα 1ο Τριμελές) κατέστη αμετάκλητη δυνάμει της με αριθ. / 2019 απόφασης του ΣτΕ, βάσει της οποίας απορρίφθηκε η από 23-5-2014 αίτηση αναίρεσης της Προϊσταμένης της Δ.Ο.Υ. Δ' ΑΘΗΝΩΝ, προέβη στην επιστροφή του ως άνω πιστωτικού υπολοίπου Φ.Π.Α., διαχειριστικής περιόδου 1/1/2004 - 31/12/2004, ποσού 505.961,96€ με το με αριθ. / 4-10-2019 ΑΦΕΚ.

Εν συνεχεία, η προσφεύγουσα εταιρεία με την με αριθ. / 25-2-2020 αίτησή της προς την Δ.Ο.Υ. Δ' ΑΘΗΝΩΝ αιτήθηκε την καταβολή τόκων επί του επιστραφέντος σε αυτήν ποσού 505.961,96€ δυνάμει της με αριθ. / 2013 απόφασης του Διοικητικού Εφετείου Αθηνών (Τμήμα 1ο Τριμελές), η οποία κατέστη αμετάκλητη με την με αριθ. / 2019 απόφαση του ΣτΕ. Ο Προϊστάμενος της Δ.Ο.Υ. Δ' ΑΘΗΝΩΝ με την με αριθ. πρωτ. / 1-6-2020 αρνητική

απάντηση, ανέφερε ότι η διοικητική αρχή εκτέλεσε τα όσα ορίστηκαν με την με αριθ./2013 απόφαση του Διοικητικού Εφετείου Αθηνών (Τμήμα 1ο Τριμελές).

Η προσφεύγουσα εταιρεία με την από υπό κρίση ενδικοφανή προσφυγή του ζητά να διαταχθεί το Ελληνικό Δημόσιο να της καταβάλλει τους νόμιμους τόκους υπερημερίας επί του ποσού των 505.961,96€, το οποίο αποτελεί πιστωτικό υπόλοιπο Φ.Π.Α., διαχειριστικής περιόδου 1/1/2004 - 31/12/2004, όπως κρίθηκε με την με αριθ./2013 απόφαση του Διοικητικού Εφετείου Αθηνών (Τμήμα 1ο Τριμελές), η οποία κατέστη αμετάκλητη με την με αριθ./2019 απόφαση του ΣτΕ, από την ημερομηνία υποβολής της με αριθ./ 20-7-2005 αίτησής της, άλλως μετά την πάροδο εξαμήνου από την κοινοποίηση στην αρμόδια φορολογική αρχή της τελεσίδικης δικαστικής απόφασης, βάσει της οποίας γεννήθηκε η υποχρέωση της επιστροφής.

Στα πλαίσια της διαδικασίας επανεξέτασης, η προσφεύγουσα εταιρεία προσκόμισε στην Υπηρεσία μας, συμπληρωματικό υπόμνημα επί της ανωτέρω ενδικοφανούς προσφυγής, το οποίο έλαβε από την Υπηρεσία μας, αριθ. πρωτ. εισερχομένου ΔΕΔ ΕΙ 2020 ΕΜΠ/ 27-11-2020 στο οποίο επικαλείται την με αριθ./2020 απόφαση του ΣτΕ.

Επειδή στο άρθρο 63 παρ.1 του ν.4174/2013 (Κώδικας Φορολογικής Διαδικασίας) ορίζεται πως ο υπόχρεος, εφόσον αμφισβητεί οποιαδήποτε πράξη που έχει εκδοθεί σε βάρος του από τη Φορολογική Διοίκησης ή σε περίπτωση σιωπηρής άρνησης, οφείλει να υποβάλει ενδικοφανή προσφυγή με αίτημα την επανεξέταση της πράξης στο πλαίσιο διοικητικής διαδικασίας από την Υπηρεσία Εσωτερικής Επανεξέτασης της Φορολογικής Διοίκησης.

Επειδή στο άρθρο 63 παρ.8 του Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας ορίζεται ότι «*κατά της απόφασης της Υπηρεσίας Εσωτερικής Επανεξέτασης ή της σιωπηρής απόρριψης της ενδικοφανούς προσφυγής λόγω παρόδου της προθεσμίας προς έκδοση της απόφασης, ο υπόχρεος δύναται να ασκήσει προσφυγή ενώπιον του αρμόδιου Διοικητικού Δικαστηρίου σύμφωνα με τις διατάξεις του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας ... Προσφυγή στα διοικητικά δικαστήρια απευθείας κατά οποιασδήποτε πράξης που εξέδωσε η Φορολογική Διοίκηση είναι απαράδεκτη*».

Επειδή, από τις ανωτέρω διατάξεις του άρθρου 63 του Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας, συνάγεται σαφώς ότι σκοπός της θέσπισης της διαδικασίας της ενδικοφανούς προσφυγής είναι μεταξύ άλλων η λειτουργία ενός σταδίου προελέγχου για εκείνες τις υποθέσεις που πρόκειται να εισαχθούν ενώπιον της δικαιοσύνης με το ένδικο βοήθημα της προσφυγής, κατά συνέπεια, στο πεδίο εφαρμογής της ενδικοφανούς προσφυγής υπάγονται οι πράξεις, οι οποίες με βάση το προϊσχύον καθεστώς προσβάλλονταν απευθείας στα δικαστήρια με το ένδικο βοήθημα της προσφυγής (άρθρο 63 επ. Κ.Δ.Δ.).

Επειδή, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 63 παρ. 1 και 2 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας (ν.2717/1999) ορίζεται ότι: *«Με την επιφύλαξη όσων ορίζονται σε ειδικές διατάξεις του Κώδικα, οι εκτελεστές ατομικές διοικητικές πράξεις ή παραλείψεις από τις οποίες δημιουργούνται κατά νόμο διοικητικές διαφορές ουσίας υπόκεινται σε προσφυγή ...»*.

Επειδή, η δυνατότητα άσκησης ενδικοφανούς προσφυγής αφορά σε πράξεις, εκ των οποίων απορρέουν διαφορές ουσίας που αναφέρονται στο στάδιο προσδιορισμού των οικονομικών βαρών (π.χ. πράξη καταλογισμού φόρου ή προστίμου) και όχι σε πράξεις που εκδίδονται στα πλαίσια της διαδικασίας της διοικητικής εκτέλεσης, κατά των οποίων προβλέπεται η άσκηση ανακοπής προς επίλυση διαφορών αναφερόμενων στο στάδιο της είσπραξης των βαρών αυτών (πρβλ. ΣΤΕ 2864/1996, 3354/1991).

Επειδή, εξάλλου, από το συνδυασμό των διατάξεων των άρθρων 217 και 221 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας και 4 του Κώδικα Είσπραξης Δημοσίων Εσόδων, συνάγεται ότι η ατομική ειδοποίηση αποτελεί πράξη προ της ενάρξεως της αναγκαστικής εκτελέσεως, η οποία ακολουθεί τη νομότυπη ταμειακή βεβαίωση του χρέους του οφειλέτη του Δημοσίου. Το περιεχόμενό της είναι πληροφοριακού χαρακτήρα, υπό την έννοια ότι αποτελεί μία περαιτέρω γνωστοποίηση του χρέους και ταυτόχρονα μία προειδοποίηση προς τον φορολογούμενο για την έναρξη διοικητικής εκτέλεσης που επίκειται, σε περίπτωση που δεν τακτοποιηθούν οι οφειλές του. Αποσκοπεί στο να γνωστοποιηθεί στον οφειλέτη το χρέος και η αιτία του, ούτως ώστε αυτός να μπορεί να στραφεί με τα ένδικα βοηθήματα που προβλέπει ο Κώδικας Διοικητικής Δικονομίας (ανακοπή, αναστολή εκτελέσεως) κατά της πράξεως ταμειακής βεβαίωσης, η οποία, σε περίπτωση προσβολής της ατομικής ειδοποίησεως, θεωρείται ως συμπροσβαλλόμενη, ή να προβεί σε ρύθμιση του χρέους του (βλ. Σ.Τ.Ε. 2999/2013, 1566/2012).

Επειδή, σύμφωνα και με την νομολογία (ΣΤΕ 19238/2013) «εκτελεστή διοικητική πράξη στο στάδιο της είσπραξης του εσόδου πριν από την έναρξη της εκτέλεσης είναι η πράξη της ταμειακής βεβαίωσης του χρέους του Δημοσίου («βεβαίωση στενής έννοιας»), η οποία είναι προσβλητή, όχι δε η «ατομική ειδοποίηση» που αποστέλλεται μετά τη βεβαίωση αυτή προς τον οφειλέτη. Τούτο, διότι η «ατομική ειδοποίηση» δεν αποτελεί παρά πράξη απλής ανακοίνωσης της διοίκησης προς το διοικούμενο, η οποία και στερείται εκτελεστού χαρακτήρα. Αυτό άλλωστε προκύπτει ευθέως από τις διατάξεις του άρθρου 4 του Κ.Ε.Δ.Ε., οι οποίες ορίζουν ρητά ότι η ατομική ειδοποίηση δεν εξομοιώνεται με επιταγή προς πληρωμή, ενώ η τυχόν παράλειψη της αποστολής της δεν ασκεί καμία επίδραση στο κύρος των λαμβανομένων στη συνέχεια κατά του οφειλέτη αναγκαστικών μέτρων. Βέβαια, το ανωτέρω άρθρο 73 § 1 Κ.Ε.Δ.Ε. ορίζει ότι η ανακοπή του οφειλέτη μπορεί να ασκηθεί και κατά της ταμειακής ειδοποίησης, τούτου όμως πρόδηλα υπονοεί την αντίστοιχη ατομική εκτελεστή διοικητική πράξη της ταμειακής βεβαίωσης, με την οποία και μόνο καθιερύεται το εκτελέσιμο δικαίωμα του Δημοσίου, αλλά και η αντίστοιχη υποχρέωση του οφειλέτη ως προς το συγκεκριμένο χρέος».

Επειδή, εν προκειμένω στην με αριθ. πρωτ. / 1-6-2020 αρνητική απάντηση της Προϊσταμένης της Δ.Ο.Υ. Δ' ΑΘΗΝΩΝ αναφέρεται ότι:

«... Σε συμμόρφωση προς τα παραπάνω και αφού η υπ' αριθμ. /2013 απόφαση του Διοικητικού Εφετείου Αθηνών κατέστη αμετάκλητη δυνάμει της υπ' αριθμ. /2019 απόφασης του Συμβουλίου της Επικρατείας, η οποία απέρριψε την ασκηθείσα από 23-5-2014 αίτηση αναιρέσεως του Προϊσταμένου της Δ' Δ.Ο.Υ. Αθηνών, η Υπηρεσία μας εκτέλεσε το διατακτικό της και προέβη στην επιστροφή του ποσού των 505.961,96€ στην εταιρία σας με έκδοση του υπ' αριθμ. ΑΦΕΚ / 4-10-2019.

Κατόπιν των προδιαληφθέντων, η εν θέματι αίτησή σας δεν μπορεί να ικανοποιηθεί καθώς:

α. η Υπηρεσία μας συμμορφώθηκε πλήρως, νόμιμα κι εμπρόθεσμα προς το διατακτικό της με αριθμ. /2013 απόφασης του Διοικητικού Εφετείου Αθηνών, το οποίο δεν περιελάμβανε διάταξη για καταβολή τόκων,

β. ...».

Ως εκ τούτου, η εν λόγω απάντηση δεν αποτελεί διοικητική εκτελεστή πράξη, αλλά απλή βεβαιωτική πράξη, η οποία δεν επιφέρει καμία απολύτως έννομη συνέπεια στους προσφεύγοντες, καθώς με αυτή δηλώνεται η εμμονή της Διοίκησης σε προγενέστερη εκτελεστή πράξη και συγκεκριμένα στα αποτελέσματα της πράξης εκκαθάρισης που διενεργήθηκε σε εκτέλεσης της με αριθ. /2013 απόφασης του Διοικητικού Εφετείου Αθηνών (Τμήμα 1ο Τριμελές) και συνεπώς στερείται εκτελεστότητας και **απαραδέκτως** προσβάλλεται με την υπό κρίση ενδικοφανή προσφυγή (βλ. Επ. Σπηλιωτόπουλου, Εγχειρίδιο Διοικητικού Δικαίου Ι και ΙΙ, 7^η έκδοση, Εκδόσεις Αντ. Ν. Σάκκουλα, υπό τον αριθμό 108 σε συνδ. και με τον αριθμό 482, σελ. 117-118 και 498-499 αντίστοιχα, με τις εκεί αναφερόμενες παραπομπές στη νομολογία ΣτΕ 573/1998, 1113/1996, 4631/1987, 4976/1986, 2619/1986, 340/1983, 1718/1977).

Επειδή, όπως έχει κριθεί νομολογιακά (σχετ. 1651/2018 Απόφαση Διοικ. Εφετείου Αθηνών, 1249/2016 Απόφαση Διοικ. Εφετείου Θεσσαλονίκης κ.α), **η πράξη εκκαθάρισης του φόρου**, που προβλέπεται στο άρθρο 41 παρ.4 του Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας πράξη, η οποία συντάσσεται μετά την έκδοση οριστικής απόφασης διοικητικού δικαστηρίου, **δεν αποτελεί εκτελεστή πράξη προσδιορισμού του φόρου ή του προστίμου, υποκείμενη σε ενδικοφανή προσφυγή κατά το άρθρο 63 του εν λόγω Κώδικα και στη συνέχεια σε προσφυγή κατά το άρθρο 63 του ΚΔιοικ.Δικ.** Και τούτο διότι η πράξη αυτή εκδίδεται για την εκτέλεση της δικαστικής απόφασης (νομίμου τίτλου), με την οποία έχει επιλυθεί οριστικά η σχετική φορολογική διαφορά, περιέχει δε τον κύριο φόρο, όπως προσδιορίζεται από την τελευταία (ή σε περίπτωση απόρριψης της σχετικής προσφυγής τον κύριο φόρο που έχει καταλογισθεί με την αντίστοιχη πράξη), καθώς και τον πρόσθετο φόρο μέχρι την δημοσίευση της απόφασης, σύμφωνα με το άρθρο 2 παρ.2 του ν.2523/1997. **Η αμφισβήτηση της γενόμενης κατά τα παραπάνω εκκαθάρισης, όσον αφορά τόσο τον κύριο όσο και τον πρόσθετο φόρο, ανάγεται στο**

στάδιο της εισπραξης αυτών και προσβάλλεται με την κατά τα προαναφερόμενα **ανακοπή του άρθρου 217 του ΚΔιοικΔικ** κατά της σχετικής ατομικής ειδοποίησης, με την οποία μπορούν να προβληθούν λόγοι σχετικά με την ενδεχομένως λανθασμένη ή μη νόμιμη εκκαθάριση του κύριου και του πρόσθετου φόρου.

Επειδή, δεδομένου του γεγονότος ότι η με αριθ./2013 απόφαση του Διοικητικού Εφετείου Αθηνών (Τμήμα 1ο Τριμελές) στο διατακτικό της δεν διατάσσει την έντοκη επανεκκαθάριση του οφειλόμενου φόρου εισοδήματος.

Επειδή, εν προκειμένω η αμφισβήτηση της μη καταβολής τόκων από την Δ.Ο.Υ. Δ' ΑΘΗΝΩΝ σε εκτέλεση της με αριθ./2013 απόφασης του Διοικητικού Εφετείου Αθηνών (Τμήμα 1ο Τριμελές) ανάγεται στο στάδιο της εξόφλησης του χρέους. Ως εκ τούτου η κρινόμενη ενδικοφανής προσφυγή απορρίπτεται ως **απαράδεκτη**.

Α π ο φ α σ ί ζ ο υ μ ε

Την **απόρριψη** της με αριθ./ 17-7-2020 ενδικοφανούς προσφυγής της εταιρείας με την επωνυμία «.....» με ΑΦΜ, ως **απαράδεκτης**.

Εντελλόμεθα όπως αρμόδιο όργανο κοινοποιήσει με τη νόμιμη διαδικασία την παρούσα απόφαση στην υπόχρεη νομική οντότητα.

Ακριβές Αντίγραφο
Υπάλληλος του Τμήματος
Διοικητικής Υποστήριξης

ΜΕ ΕΝΤΟΛΗ ΤΟΥ ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΥ
ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Η ΑΝΑΠΛΗΡΩΤΡΙΑ ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΗ ΤΗΣ
ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ

ΕΛΠΙΔΑ ΝΙΝΟΥ

Σ η μ ε ι ω σ η : Κατά της απόφασης αυτής επιτρέπεται η άσκηση προσφυγής ενώπιον των αρμόδιων Διοικητικών Δικαστηρίων εντός τριάντα (30) ημερών από την κοινοποίησή της.